A°. 1835. No. 8.

ARNHEMSCHE COURANT.

Zaturdag den 17 Januarij.

FRANKFORT, den 13den Januarij.

Uit Weenen wordt den 6den Januarij gemeld, dat de Fransche gezant, de graaf *St. Aulaire*, naar Parijs is vertrokken. Het is nog onzeker of hij naar Weenen zal terugkeeren. — De Oostenrijksche gezant aan het Britsche hof, prins *Paul Esterhazij*, zal in den loop dezer maand naar Londen terugkeeren.

LONDEN, den 9den Januarij.

De vreemde ambassadeurs hebben gisteren eene conferentie gehad, waarbij de Hollandsche en Belgische gezanten tegenwoordig waren.

— De baron *van Zuylen van Nyevelt* is te Londen aangekomen. Onze lezers zullen zich gewis herinneren, zegt *de Albion*, met hoeveel bekwaamheid hij zich in 1832 kweet van zijnen last als specialen minister van den Koning der Nederlanden bij de conferentie van Londen. Zijne tegenwoordige komst bevestigt het gerucht, dat wij onlangs mededeelden, namelijk, dat er van wege zijnen vorst openingen aan het Engelsche ministerie zullen gedaan worden, ter vereffening van de geschillen met Belgie, welke, tijdens de beruchte *Palmerstonsche* protocollen, stof tot zoo veel natteloos diplomatiek werk opgeleverd hebben. Wij hopen, dat de Koning der Nederlanden in het tegenwoordig hoofd van ons buitenlandsch departement eenen anderen man zal aantreffen dan met wien hij in 1832 te doen had, en deze zaak, in plaats van op de lange baan geschoven te worden, nu tot een gewenscht einde zal gebragt worden.»

De dagbladen der Whigs en Tories zijn het niet met elkanderen eens over den uitslag der verkiezingen van leden voor het lagerhuis, voor zoo ver die tot heden bekend is. De Whigs beweren, dat 226 der verkozenen tot hunne partij behooren, en 122 slechts tot die der Tories. De laatstgemelden daarentegen verzekeren, dat de meerderheid op hunne zijde is.

— Uit Gravesende wordt geschreven:

De hertog *van Leuchtenberg* is hier aan boord van *de Fireband* aangekomen. Hij is dadelijk aan het hotel van den *Nieuwen Pair* afgestapt; hij was verzeld van lord *Adolf Fits-Clarenze* en sir *Thomas Freemantle*, die Z. H. tot Ostende heeft begeleid. Het gevolg bestaat uit den Portugeschen ambassadeur, den voogd van Z. H. en andere personen van aanzien. Z. H. werd bij zijne ontscheping door den maire en de magistraatspersonen der stad ontvangen. — Het verblijf van Z. H. zal van korten duur wezen. Hij zal te *Falmouth* aan boord van het fregat de *Hortogin van Braganza* gaan, om zich naar Lissabon te begeven.

PARYS, den 12den Januarij.

Een telegrafisch berigt uit Bajonne, dat heden te Parijs is ontvangen, meldt, dat de heer *Mazé*, kommandant van de *Hirondelle*, welke voor Bilbao ligt, den 1sten Januarij, des avonds om 9 uur, terwijl hij van den consul naar zijn schip wilde wederkeeren, is vermoord geworden. Zijn lijk is op weg door een Engelsch officier gevonden. Men meent, dat de misdaad door vijf carlisten gepleegd is. Er is terstond een onderzoek daaromtrent ingesteld.

— Men heeft tot heden nog geene nadere stellige tijdingen omtrent de overwinning op den 2den dezer, waarvan de Spaansche generaal *Caratala* heeft berigt gegeven.

— Men leest heden in de dagbladen: « De onderhandelingen, om eenen anderen in de plaats van den maarschalk *Mortier* tot president van den raad van ministers aan te stellen, duren voort. De Koning blijft nog altijd bij den maarschalk *Soult*, en de ministers stellen alles in het werk om zijne wederkeering te beletten. Zonder grond is er van den hertog *van Bassano* gesproken. Deze is alleen geraadpleegd omtrent hetgeen hij persoonlijk aangaande de vorderingen van Noord-Amerika mogt weten. De hertog *van Orleans* (die overigens als een loszinnig jongman wordt beschreven) spreekt van den maarschalk *Gérard*, die echter wel geen lust zal hebben om weder in het bestuur te komen, terwijl zijne gezondheid thans ook waukelend is.

Van den 13den Januarij.

De *Moniteur* behelst heden het volgende berigt:

«Heden om een uur heeft Z. E. de graaf *Granville*, ambassadeur van Z. M. den koning van Groot-Brittannien, aan den koning en de koningin zijne brieven van terugroeping overhandigd, waardoor de hooge zending, welke de heer ambassadeur bij Z. M. den koning der Franschen vervulde, geëindigd is. De heer minister van buitenlandsche zaken was bij dit gehoor tegenwoordig.

Lord *Granville* zal Parijs heden of morgen verlaten om naar Londen weder te keeren.

Men verwacht lord *Cowley* nu als Britsch ambassadeur te Parijs; doch men denkt dat hij niet zal komen voordat de verkiezingen voor het parlement afgeloopen zijn.

— Ter vervulling eener openstaande plaats in de kamer der afgevaardigden, is gisteren te Parijs verkozen de heer *Moreau*, notaris en een der maires van de hoofdstad. Hij was de ministeriele kandidaat. De generaal *Bertrand*, die tot de ultra-liberalen behoort, was zijn mededinger.

De ultra-liberalen troosten zich daarmede, dat de generaal *Bertrand* toch 410 stemmen heeft gehad, en de ministeriele kandidaat, die 456 stemmen voor zich had, dus maar met eene meerderheid van 46 stemmen is verkozen.

BRUSSEL, den 13den Januarij.

De gendarmerie van Luik heeft gisteren naar de gevangenis van Brussel overgebragt zekeren *Adam Gabart*, een jood van Amsterdam, verdacht van medepligtige te zijn van zekeren *Meijer-Langhem*, die beschuldigd wordt voor eenige dagen verscheiden wisselhandelaars en speculanten op de beurs voor 90,000 franken opgeligt te hebben.

— Er wordt tegenwoordig te Brussel 's nachts wederveel ingebroken en gestolen.

— In de zitting van de kamer der vertegenwoordigers van heden, heeft de heer *de Robaulx* nog eens gewaagd van de heffing der 10 ten honderd buitengewone belasting en 's konings geruststellende verzekering op nieuwjaarsdag. De heer de *Muelenaere*, minister van buitenlandsche zaken, heeft er zich ditmaal afgemaakt met aan te merken, dat deze zaak gisteren afgehandeld was, en de kamer zich zeker zou willen houden aan haar reglement, volgens hetwelk eene eenmaal geslotene discussie niet weder geopend wordt. « Dat is echte diplomatie » hervatte de heer *de Robaulx*; er werd gelagchen en vervolgens niet meer van de buitengewone heffing gerept.

Van den 15den Januarij.

Gisteren is er weder een luisterrijk bal ten hove geweest.

— De gebroeders *Rey* van Anderlecht hebben deze gemeente en de stad Brussel in regten betrokken, om schadevergoeding wegens de plundering en verwoesting hunner fabrijk, in October 1830, te verkrijgen. De stad Brussel en de gemeente Anderlecht hebben de toepassing der wet van Vendemiaire IV jaar trachten te ontduiken, door onderscheidene verschoonings middelen aan te voeren, en in allen gevalle de garantie van het gouvernement, als de gansche natie vertegenwoordigende, ingeroepen. Van wege de stad Brussel inzonderheid is aangevoerd, dat de natie, door hare algemeene revolutie, alle toen bestaande magten en overheden, die alleen de verwoestingen en plunderingen konden beletten, had vernietigd, en het derhalve daarvoor moest gehouden worden, dat de natie zelve met der daad tot de plunderingen had aanleiding gegeven, zoodat zij ook zelve de schadevergoeding, volgens art. 1382 en 1383 van het burgerlijk wetboek, moest verleenen. Door het openbaar ministerie is daartegen ingebragt, dat de wet van Vendemiaire IV jaar alleen in dergelijke gevallen tot regel moest verstrekken; dat deze wet in onderscheiden omstandigheden wel onbillijk werd; maar dat men bij zulke groote rampen, als de volksbewegingen waren, noodzakelijk gevoelig behoorde te treffen, ten einde de burgers te nopen om onderling zelve, buiten de overheden, hunne personen en bezittingen te verdedigen; ook dan, wanneer die overheden niet meer bestonden of werkeloos bleven. Hij heeft, ten behoeve van de gebroeders *Rey*, tegen de gemeente Anderlecht geconcludeerd, omdat de verwoeste fabriek op haar grongebied gelegen was, en tegen de stad Brussel, omdat de beide plunderaars grootendeels uit Brusselaars bestond. Terwijl hij ten aanzien der garantie van het gouvereement heeft aangemerkt, dat dezelve negens bij de wet van Vendemiaire bepaald was, en dus niet kon toegelaten worden. De regtbank zal nu uitspraak moeten doen.

AMSTERDAM, den 15den Januarij.

Beurs van den 14den Januarij.

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$ verscheidene posten daarin omgezet; 5 pCt. $100\frac{3}{16}$ à $\frac{1}{4}$ bij weinig affaire; in kansbiljetten heerschte eenige meerdere levendigheid; dezelve werden in het begin à *f* $24\frac{5}{8}$ afgegeven, doch rezen later wederom eenigzins en bleven $24\frac{13}{16}$ *f* met koopers; oude sijndicaat $93\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{3}{4}$; dito nieuwe $76\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$ à $\frac{1}{2}$ gebleven; naar handelmaatschappij toonde zich veel vraag, doordien heden de afrekeningsdag daarvan was; de prijs derzelve klom allengskens van $103\frac{1}{8}$ tot $103\frac{1}{2}$ op, en bleef op het eind nog zelfs tot dezen verhoogden prijs gezocht a contant; op tijd echter met verkoopers

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $43\frac{3}{8}$, $\frac{11}{16}$, $\frac{5}{8}$, $\frac{11}{16}$ bij weinig handel; 3 pCt. $27\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$ à $\frac{7}{8}$ insgelijks bij trage affaire; in uitgestelde ging niet veel om; de prijs derzelve bleef ook daardoor op de hoogte ven gisteren, $15\frac{7}{8}$ à 16 pCt.; naar obligatien cortes eenige meerdere vraag en verscheidene postjes van $43\frac{1}{4}$ tot $43\frac{1}{2}$ verhandeld.

Rusland. Oude Russen $103\frac{7}{8}$; nieuwe 104 bij weinig handel; Russen van 1831 en 1833 $98\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; roebels $68\frac{7}{8}$ *ex dividende* verscheidene posten gedaan.

Oostenrijk. Alle effekten van dezen staat zeer gezocht; 5 pCt. metalleken $99\frac{1}{2}$; dito $2\frac{1}{2}$ pCt. $53\frac{3}{4}$ à $53\frac{7}{8}$; bijzonder veel vraag bestond. voor Weener aandeelen, welke van 707 tot 712 *f* betaald zijn.

Beurs van den 15den Januarij.

Er was heden wederom niets nieuws ter beurs bekend.

De handel in onze binnenlandsche effekten was van geen belang.

Alle vreemde fondsen echter meerder gezocht, voornamelijk Oostenrijksche effekten.

Fluctuatien der prijzen:

Holland. $2\frac{1}{2}$ pCt. $54\frac{5}{8}$ à $\frac{11}{16}$; 5 pCt. $100\frac{1}{8}$ à $\frac{1}{4}$; kansbiljetten $23\frac{3}{4}$, oude sijndikaat $93\frac{3}{4}$ a $\frac{7}{8}$; nieuwe $76\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; handelmaatschappij $103\frac{1}{2}$ à $\frac{3}{4}$.

Spanje. 5 pCt. perpetuelen $45\frac{1}{4}$ begonnen en $45\frac{5}{8}$ gebleven, bij eenige omzetting; 3 pCt. $27\frac{5}{8}$ à $\frac{3}{4}$; uitgestelde $16\frac{1}{4}$, $\frac{1}{8}$, 16 à $\frac{1}{8}$; obligatien cortes bleven gezocht en steeg de prijs derzelven tot $43\frac{3}{4}$.

Oostenrijk. 5 pCt. metalliken $99\frac{1}{2}$ à $\frac{5}{8}$; dito $2\frac{1}{2}$ pCt. à [illegible] gezocht; [illegible] pCt. Weenerbank bij *Goll en Comp.* $102\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{2}$; dito 4 pCt. [illegible] gedaan.

nieuwe Weener aandeelen vervolgden hunne vooruitgaande beweging en sloten heden 720 *f* met handel.

Russische schuldbrieven als gisteren.

WINTERSWIJK, den 14den Januarij.

Heeft ons Vaderland, en inzonderheid dit gewest, in het afgeloopen jaar, veel stof, om het liefderijk Opperwezen voor bewaring en behoeding in en tegen woedende ziekten te danken, aan welke hetzelve, naar Zijne wijsheid, in een vorig tijdperk was blootgesteld, en leveren de geboorte- en sterflijsten van elders gunstige uitslagen voor de eerste op: deze gemeente heeft eene dubbele oorzaak, zich in zulk eene gunstvolle bestiering des Allerhoogsten erkentelijk te verblijden. In hare bevolking toch van meer dan 7000 zielen, zijn, in het jaar 1834, het dubbel getal geboren van dat der overledenen, en is zij daardoor met ruim 100 zielen vermeerderd.

En wat misschien zonder voorbeeld en vermeldenswaardig is, moge den opmerkzamen dienen: dat in de buurtschap Ratum, tot dezelve behoorende, en in hare 68 huizen 417 inwoners tellende, gedurende dat geheele jaar, slechts één mensch, en nog wel een 84 jarige grijsaard, gestorven is.

God geve deze plaats, dit gewest en geheel ons Vaderland, langdurig het voorregt, tot de ootmoedige vermelding van zulke gezegende ondervindingen.

ARNHEM, den 16den Januarij.

Wij lezen in een onzer dagbladen, dat onze gezant aan het Engelsche hof, de heer *Dedel*, bij den Engelschen minister *Peel*, en den volgenden dag de Belgische gezant, *van de Weijer*, bij genoemden minister hebben gedineerd. *Onze* particuliere berigten luiden anders, en wel, dat beide gezanten, *op een' en denzelfden dag*, bij den heer *Peel* hebben gemiddagmaald, en dat men in sommige kringen onzer residentie over deze zamenkomst van onzen braven *Dedel* met *van de Weijer*, op hetzelfde diplomatieke diner, in geenen deele te vreden is. Zulk eene zamenkomst is, onzes inziens, niets anders dan een diplomatiek abuis, of eene *eerste* proef van toenadering tusschen *Nederland* en *Belgie*. Is dit laatste waar, hetwelk de tijd ons nader zal ophelderen, dan vinden wij in de uitnoodiging van den heer *Peel* eenen maatregel, die wij geenszins kunnen afkeuren. Hoe het zij; had de heer *Dedel* er geene reden toe kunnen vinden, om zich, zonder krenking van zijn karakter en zijnen hoogen last, met *van de Weijer* aan ééne tafel te plaatsen, dan zou Zijne Excellentie zich zeker voor het diner verwijderd hebben.

Mengelwerk.

Het Duitsche Scheidsgerigt.

(*Vervolg.*)

Tot hiertoe hebben wij de bedoelingen van de bondsvergadering bespied bij het oprigten eener regtbank ter beslechting van geschillen tusschen de vorsten en de vertegenwoordigende kamers. Laat ons zien, welke er de gevolgen van zullen wezen, en of niet waarschijnlijk het werk tegen den maker zal worden aangewend. — Het dagblad vervolgt aldus zijne redenering:

« Even als *Frankrijk* door RICHELIEU en LODEWYK XIV. tot één rijk gevormd werd, en alzoo in 1789 vrij werd; alzoo zal Duitschland, al wordt het ook door despotismus tot éénheid gebragt, eens tot de vrijheid geraken, waarheen het sedert de Fransche revolutie zich rigt, onverschillig of zulks onder de leiding van NAPOLEON, of door de geestdrift van 1813, of sedert plaats greep, onder de aanmatigingen van het despotismus. Uit dit oogpunt moet de acte van het scheidsgerigt worden beschouwd. Vroeger was Duitschland één onder het leenstelsel; door vervolg van tijd verviel die magt, tot dat, bij het traktaat van Westfalen, die eenheid werd ontbonden, en de souvereiniteit der onderscheidene staten werd vastgesteld. Sedert heeft men eene andere soort van eenheid, die van gelijke regten genietende burgers, willen daarstellen; daaraan is, door de vernietiging van verscheidene kleine vorstendommen, zoo door NAPOLEON, als door het Weener-congres, en nu onlangs door de bondsvergadering, gearbeid, door de gestadige meerdere uitbreidingen van *Pruissen* en *Oostenrijk*. Het nieuwe scheidsgeregt is eene opmerkelijke toenadering tot die eenheid.

Waartoe is de onafhankelijkheid der Duitsche vorsten sedert het traktaat van *Westfalen* gezonken! Het nog vrijgelaten regt van verbonden, met vreemde vorsten aangegaan, wordt bij de Weener-akte onderworpen gemaakt aan de voorwaarde van niets te doen tegen de veiligheid van het verbond of van de afzonderlijke daartoe behoorende staten. Bij het tolstelsel, verbod om met vreemde mogendheden overeenkomsten daaromtrent te sluiten; verbod, in geval van oorlog, om wapens, ammunitie en paarden te leveren; en nu eindelijk regt van tusschenkomst, bij ontstaan verschil tusschen vorst en onderdanen. Waar blijft de onafhankelijkheid der Duitsche vorsten, bij dergelijke hinderlijke bepalingen? Alleen *Pruissen* en *Oostenrijk* schaden zij niet, maar baten zij veel meer. Er bestond wel, zoo als in geval van oorlog tusschen twee Duitsche vorsten, eene soort van tusschenkomst en scheidsgeregt, het welk de *austregale* uitspraken verleende; maar dat was inderdaad verschillend van het nu gestelde geregt. Ook wordt het *austregale* vonnis gewezen door een geregtshof, en zijn de twistende partijen onafhankelijke vorsten, tegen over elkander; hier daarentegen zijn er door de vorsten gekozene scheidsregters, en staat een vorst tegen over zijn volk. Bovendien is de *austregale* uitspraak in het hoogste regtsgebied gewezen; doch het nieuws scheidsgeregt vonnist slechts in eersten aanleg. Voor, en zelfs in 1815, dorsten de bondsleden, of liever *Pruissen* en *Oostenrijk*, niets aan te vangen tegen de mindere vorsten; sedert hebben zij de handen aan het werk geslagen. En men kan oordeelen over het verval van de onafhankelijkheid der kleine Duitsche staten, als men daarbij in aandacht neemt, het alle onafhankelijkheid en onafzetbaarheid verbrekende geregtshof, dat telke vier jaren wordt vernieuwd, door slechts eene der partijen, en de bondsvergadering zich altijd het oppergebied over de uitspraak behoudt.

Het Duitsche liberalismus moge voor den oogenblik eenige verliezen ondergaan; maar het breidt zich meer en meer uit, en door den meerderen omvang van wetgeving legt het den grond voor latere vrijheid. De nu door het despotismus daargestelde instellingen zullen in lateren tijd de vrijheid dienen; voor die algemeene vrijheid, welke wel de plaatselijke vrijheden vernietigt, maar welke alleen voor deze eeuw geschikt is; de plaatselijke moge fraai zijn in de boeken, voor de volken past zij niet meer.

Al is het, dat de wijze, waarop het scheidsgeregt is zamengesteld, en schijnt te leiden om steeds de kamers in het ongelijk te stellen, zoo is echter een groot beginsel gewonnen, dat van gelijkheid der vorsten en der kamers voor de bondsvergadering, welke elkander voor dit gerigt kunnen dagvaarden. Men zoude bijna gelooven, dat men zich had tegengewerkt, omdat het doel schijnt te zijn, de vernietiging der vrijheid in Duitschland; maar het is slechts te doen, om de Duitsche staten tot vasallen van *Pruissen* en *Oostenrijk* te maken, ten einde eenheid daar te stellen, volgens hen, ten voordeele van *Pruissen* en *Oostenrijk*, volgens ons, ten voordeele der algemeene Duitsche groote maatschappij. De nieuwe wet ontneemt der kamers veel van hare vrijheden, maar beloont daarvoor in onafhankelijkheid; want hoewel men ze tot raadgevende vergaderingen, van souvereine die zij zijn, heeft willen maken, verschijnen zij nogtans waarlijk als souvereinen, omdat zij gelijk gesteld worden met de vorsten; omdat zij niet behoeven toe te geven aan den wil eens eenigen, en onderworpen zijn aan dezelfde magten als de souverein zelve.

Dit beginsel is zoo waar en zoo erkend, dat men, in art. 9, aan de uitspraak van het scheidsgeregt de kracht toekent van eene *austregale* uitspraak. Tusschen wie nu anders, dan tusschen wederzijds van elkaar onafhankelijke vorsten, wordt er regt gesproken? zoodat de kamers, door onderworpen te worden aan het *austregale* rijksgebied, de onafhankelijkheid en gelijkheid van die soort van *justiciabelen* verkrijgt! Zij worden dus van plaatselijke, en van den daar gebiedenden vorst afhankelijke vergaderingen, zelve bondgenootschappelijke ligchamen, door de bondsvergadering erkend, en als het ware leden zelve van het Duitsch verbond, en die, krachtens dit regt, aanspraak hebben op eene gelijke *austregale* regtsbedeeling.

Men heeft het ons te voren, nog geen twee jaren geleden, euvel afgenomen, als wij zeiden, dat wij in Duitschland slechts vorsten kenden; dit was naar regt, omdat voor de bondsvergadering slechts souvereinen waren, en dus ook voor ons. Nu evenwel, zijn er voor de bondsvergadering andere personen dan vorsten, die regt en hoedanigheid voor dezelve hebben; er zijn nu vertegenwoordigende kamers, welke de vorsten kunnen dagvaarden voor de bondsvergadering, die, gelijk de vorsten, regt hebben op eene *austregale* regtspraak; vergaderingen, welke de bondsvergadering vervolgt te gelijker tijd, dat zij ze erkent; welke zij eenzijdig en onregtmatig vonnist, maar die zij niet te min oordeelt als der vorsten gelijken en als hare *justiciabelen*. Nu zijn er dan andere staatkundige personen dan alleen vorsten voor en in het Duitsch verbond; en wij hebben nu eenige geburen te meer; geburen, aan wie wij, op hunne aanvrage, zullen weten schuldig te zijn, hetgeen men van goede buren vorderen kan, — bijstand en wederkeerige bescherming.»

Tot zoo verre het dagblad: laten wij nu nog nagaan, of deze wijze van zien als waar en aannemelijk moet aangenomen worden, en in welk opzigt voor *Nederland* van dat scheidsgeregt iets beslissends voor zijnen onzekeren toestand te wachten zij. (*Het vervolg en slot hierna.*)

M.

Zitting van de Belgische Representanten-Kamer van den 12. dezer.

De heer *Gendebien* heeft het woord, en vraagt in *krachtige, Belgische* volkvertegenwoordigers-taal, schoon geenszins den stempel van Ciceroniaansche welsprekendheid dragende, en niet zelden in personeele hatelijkheden ontaardende, zoo geheel in den souvereinen volksgeest van het oppermagtige Belgische populace; de heer *Gendebien* vraagt den ministers (niet één, maar allen te gelijk) rekenschap omtrent de geruststellende verzekeringen door koning *Leopold*, op laatstleden nieuwjaarsdag aan de deputatie der representanten-kamer gegeven, dat er namelijk geen de minste schijn van buitenlandschen oorlog en wel met Holland was. (Aangaande de mogelijkheid tot nieuwe binnenlandsche haarklooverijen, burgerlijke vechttooneelen, duellen, als anderzins, schijnt zijne Belgische majesteit, wijsselijk en voorzigtig het stilzwijgen bewaard te hebben, om de eenvoudige rede, dat Z. M., sints 1831, de waarheid van het zegswoord te duidelijk heeft leeren inzien: „wij kennen elkander.")

De heer *Gendebien*, cum suis, wil derhalve nog meer licht hebben en *nader* weten, wat er van deze gewigtige zaak is, en wel, omdat men, in het laatst des verleden jaars, in de Belgische tweede kamer de bijzondere inschikkelijkheid gebruikt heeft, om de anders reeds genoeg gedrukte ingezetenen van het zoogenoemde liberteitsland, nog met 10 pCt. verhoogde belasting te moeten bezwaren, tot goedmaking van buitengewone oorlogskosten, bij eenen onvermijdelijken aanval van Holland.

De minister van buitenlandsche zaken, de *Meulenaere*, hoogst doorzigtig in de staatkunde, en die de geheime bedoelingen van het Haagsche kabinet even goed kan doorzien, als een gemagnetiseerde clairvoijant, geeft den bezorgden vrager de meest geruststellende verzekeringen. « De bezorgdheid — zegt zijne Belgische excellentie — over de vijandige gezindheid van Holland jegens Belgie is (Goddank) geweken. Holland heeft van den oorlog jegens ons sedert 1 Januarij, glad en gaaf afgezien; maar al is dit zoo, mijne Edel Mogende Heeren! de bewuste 10 pCt. moeten desniettegenstaande op den vastgestelden voet geïnd worden; men kan nooit weten, wat er gebeurt; hebben is niets, maar krijgen is de kunst."

Dit overredende en alles afdoende argument van *de Meulenaere* heeft het gelukkigst effect. *De Brouckère* stemt er volkomen meê in, dat het gouvernement het

volste regt heeft, om eene daargestelde wet in allen deele ten uitvoer te leggen, en dat gevolgelijk de bewuste 10 pCt., drukkender lasten, behoorlijk worden geïnd; — maar van die gelden kon, volgens 's representants gevoelen, voorloopig een ander gebruik dan voor oorlogskosten gemaakt worden. De glorieuse revolutie heeft zoo veel *schade* aangerigt; er zijn zoo veel huizen geplunderd, zoo veel eigenaars dier huizen door het tot stand brengen dier glorieuse revolutie pecunieel benadeeld geworden; er is, tijdens de grondvesting dier glorieuse revolutie, zoo veel nuttigs verwoest en, bij abuis, door lieden, die waanden, dat ze, om de algemeene gelijkheid, vrijheid en broederschap, op ieders bezitting een gelijk regt hadden, medegenomen; men zou derhalve die buitengewone belasting-gelden kunnen aanwenden, om de zoodanig benadeelden en nog altijd ontevredenen den mond te stoppen. — Van datzelfde gevoelen is ook *Gendebien;* iets dergelijks is en blijft een wijze, onvermijdelijke maatregel; daardoor kan men ten minste provisioneel weder een gelukkig middel tot stand brengen, om de kamer te vrijwaren voor het ontvangen van een legio smeekschriften tot schadeloosstelling en der binnenlandsche volks verdeeldheid op nieuw het hoofd bieden. Het meerderdeel der bezorgde leden juicht de redenen van *Gendebien* en de *Brouckère* toe.

Maar deze toejuiching wordt afgebroken door een uitgewerkt betoog van den minister van oorlog, *Evain*, waarin Zijne Excellentie zegt, dat het doel der beide heeren loffelijk en prijzenswaardig is, maar niet kan worden bereikt. De opbrengst der bewuste 10 pCt. moest in allen gevalle onaangeroerd blijven liggen, om, in geval van nood, dadelijk middelen bij de hand te hebben, tot dekking der buitengewone uitgaven. Holland heeft zijn leger nog altijd op de grenzen en kon het onverwachts in het hoofd krijgen, om er op los te gaan, en wat zou België's oorlogsminister dan aanvangen als hij geen spaarpenning had, om extra kruid en lood te koopen en het Belgische heldenleger op zijn' tijd te betalen. Het is waar, dat Holland een panische schrik heeft bevangen, zoodra het heeft gezien, dat de Belgische kamer het ministerie verlof had gegeven, om 10 pCt. buitengewoon te heffen: (Hoe juist is het Belgische ministerie van alles, wat in den Haag besloten wordt, onderrigt. Wie moet niet verbaasd staan over deszelfs goede, geheime correspondentie? Jammer maar, dat er een klein abuis bij de heeren *Evain* en de *Meulenaere* in de tijdrekening bestaat; in plaats van in December was het reeds in Julij, dat Koning WILLEM zijne legermagt aanmerkelijk inkortte, door het naar huis zenden der schutterij. Doch abuizen zijn menschelijk; en hebben, sedert 1830, wel meer in het Belgische ministerie plaats gegrepen.) Al durft *Holland* derhalve, naar het schijnt om gemelden schrik geene voorwaartsche beweging maken, dat neemt echter niet weg, dat de 10 pCt. toch provisioneel maar moet geheven worden; wat in 't vat is verzuurt niet. Bovendien zou het eene groote vermetelheid van *Holland* zijn, *België* op nieuw ten kampstrijd uit te dagen. Muizen tegen kelderratten? Welk eene ongelijkheid van strijdkrachten! *Eene* schermutseling ware voldoende, om de muizen te verpletteren en de ratten zegevierend, en met een onverzaadbre vreugd hunne magen te zien verzadigen aan eene massa Leidsche kazen!

Op deze en soortgelijke wijzen redeneert de Belgische representanten-kamer en het ministerie. En wat kunnen wij anders dan deze wijze van redeneren toejuichen; anders dan het Belgische ministerie roemen in deszelfs vernuftige bespiegelingen tot behoud eener heffing, die de schatkist zoo aardig stijft, maar ook aan den anderen kant deszelfs zorg, om niet verlegen te zitten, als de nood aan den man mogt komen.

Een woord over den Hertog August van Leuchtenberg.

Het oogenblik, waarin *Portugal* zich eene nieuwe orde van zaken ziet geschonken, en een vorst, uit Duitschen en Franschen bloede, geroepen wordt, die nieuwe orde door de vestiging eener nieuwe dynastie te voltooijen, trekt de opmerkzaamheid van geheel *Europa* tot zich, maar vooral zijn aller oogen geslagen op den jongen gemaal van DONNA MARIA *da Gloria*.

Het was in den jare 1806, toen NAPOLEON, om zijne verbindtenissen met de Duitsche vorstenhuizen, en daardoor zijne magt in *Duitschland* te bevestigen, zijnen stiefzoon, prins EUGENIUS, vice-koning van *Italië*, met de koninklijke prinses van *Beijeren*, AUGUSTA AMALIA, oudste dochter van wijlen koning MAXIMILIAAN van *Beijeren*, door den echt deed verbinden, welke plegtigheid den 14. Januarij van gemeld jaar te *München* plaats had. Twee dochters en één zoon, den 9. December 1811 geboren, wien den naam zijner moeder, AUGUST, werd toegekend, ontsproten uit dit in allen opzigte gelukkige huwelijk. Drie maanden na de geboorte van AUGUST BEAUHARNAIS kondigde het geschut te *Parijs* de geboorte van den koning van *Rome* aan. Het keizerlijke huis stond toen op het hoogste punt van deszelfs luister, maar ook op het keerpunt van deszelfs geluk. Het is bekend, hoe spoedig daarop de veldtogt naar *Rusland* werd ondernemen, waaraan EUGENIUS, door NAPOLEON van de wieg zijns zoons naar het strijdperk opgeroepen, een aanzienlijk deel had. Te vergeefs beproefde hij, met koenheid en beleid, de nederlaag der Franschen aan de *Elbe* te verhoeden; te vergeefs was zijn tijdig genoeg verschijnen met een wél uitgerust leger in de vlakte bij *Lützen*. De fortuin had hare kansen voor het Fransch-Keizerlijke heer gewend, en in October 1813, na den slag bij *Leipzig*, zag NAPOLEON zich genoodzaakt, naar den *Rijn* terug te keeren.

Prins EUGENIUS trok naar *Italië* terug, om, na het doorworstelen der grootste krijgsgevaren, waarbij zijn leven menigmaal in gevaar was, zijne geliefde gemalin en driejarigen zoon te omhelzen, en zich vervolgens als beschermer van de grenzen des hem toevertrouwden Italiaanschen rijks, tegen de invallen der Oostenrijkers, schoon met verzwakte strijdkrachten, te verdedigen. Het was toen, terwijl de Fransch-Keizerlijke heirmagt aan den *Rijn* in het naauw gebragt, nog slechts aan de Italiaansche stroomen onder EUGENIUS vanen zegevierde, dat de verbonden mogendheden, doordrongen van de roemwaardige hoedanigheden des prinsen, en het belang, dat voor haar in zijne toetreding tot hare zaak gelegen lag, hem, tot eerloon voor die gewenschte toetreding, door hare gezanten de kroon van *Italië* deed aanbieden, en ingeval deze voor hem geene aanlokkelijkheid mogt hebben, dezelve alsdan voor zijnen zoon AUGUST aan te nemen. Het antwoord, door prins EUGENIUS op dit aanbod gegeven, getuigt van zijne onomkoopbaarheid en standvastigheid van ziel: *mijn zoon kan zeer gemakkelijk eene kroon ontberen, maar nooit de herinnering aan de onbevlekte eer zijns vaders*. Sneller dan men had kunnen verwachten, werd het overschot van NAPOLEONS leger tot onder de muren van *Parijs* teruggedrongen en geheel verslagen, terwijl schier te gelijker tijd het Italiaansch-Fransche leger werd ontbonden en prins EUGENIUS met zijne gemalin en kinderen, van zijne getrouwste hovelingen vergezeld, bij zijnen koninklijken schoonvader, MAXIMILIAAN van *Beijeren*, eene veilige schuilplaats kwam zoeken. Van dit tijdstip is de jonge prins AUGUST, en alzoo van zijnen driejarigen ouderdom af, in *Beijeren* gebleven, om daar eene opvoeding, overeenkomstig zijne aanzienlijke geboorte, en zijnen verheven aanleg te genieten. Intusschen genoot zijn vader, prins EUGENIUS, de bijzondere hoogachting der monarchen, voornamelijk die van den edelmoedigen Keizer ALEXANDER; en verwierf hij zich in *Beijeren*, ten gevolge zijner bezittingen, de regten en eigendommen van het vorstendom *Eichstadt* met den titel van hertog van *Leuchtenberg* en vorst van *Eichstadt*, en bekwam van zijnen koninklijken schoonvader het zesde Beijersche kavallerie-regement, waarover hij, als wettige eigenaar, op de edelste wijze het gebied voerde. De wederkomst van NAPOLEON van *Elba* in *Frankrijk* scheen hem weder op het tooneel des oorlogs terug te zullen voeren; maar hij onttrok zich aan die roeping en bepaalde zich liever, hoofdzakelijk, tot het bijzonder beheer zijner goederen en de opvoeding zijner kinderen, wier getal inmiddels door nog twee dochters en één zoon was vermeerderd geworden. De opvoeding van prins AUGUST werd aan den graaf MEJEAN (denzelfden, dien wij onder zijn gevolg in ons voorgaand nommer hebben vermeld) toevertrouwd; een' man van veel omvattende wetenschappelijke kennis, van de fijnste beschaving en het voortreffelijkst karakter. Onder zulk eene leiding zag de jonge hertog de eerste jaren zijner jeugd in schuldeloos en rein levensgenot voorbij vlieten, toen hij in zijn veertiende jaar (1824) reeds het smartelijk gevoel moest leeren kennen, eenen zorgvuldigen en beminden vader te verliezen, wiens voorbeeld voor hem de scherpste prikkel tot deugd- en pligtbetrachting was. Dit verlies bragt hem echter tot ernstig nadenken, en verdubbelde zijnen ijver, om den dierbaren afgestorvenen, al ware het ook slechts van verre, te leeren volgen in het door hem betreden spoor. Met dit heilige voornemen bezield, kwam hij, in 1827, op zeventienjarigen ouderdom, na eene voorloopige, grondig in hem gewortelde algemeene kennis van wetenschappen en letteren, aan de hooge school te *Munchen*, om dáár dien hoogen stand van beschaving en maatschappelijke verlichting deelachtig te worden, den vorsten, en vooral hun, wien eenmaal een regeringsbewind moet in handen vallen, zoo onontbeerlijk noodig. Eerst na voleindigde studie-jaren aan gemelde hoogeschool, begon hij, bij het 21ste kavallerie-regement, zijne militaire loopbaan, van den geringsten rang af, hoewel hij, bij den dood zijns vaders, door de deelneming zijns koninklijken grootvaders, koning MAXILIAAN, in zijn verlies reeds in het bezit van het zesde kavallerie regement was gesteld; zoodat hij, in 1831, ten gevolge zijner vaderlijke erfstelling, bovendien in de regten optrad van hertog VAN LEUCHTENBERG en het door zijnen vader bekleedde staatsambt van Rijksraad.

Hij verdeelde zijnen tijd tusschen letterkundige en krijgskundige oefeningen, en reizen naar *Italië*, waar een deel zijner landelijke bezittingen gelegen zijn, of wel bijzonder naar *Rome* en *Napels*. — Spoedig echter deed er zich voor hem eene gelegenheid tot eene grootere reis op. Zijne in liefde jegens hare kinderen zoo zeer uitblinkende moeder verbond het lot harer tweede dochter (de oudste was met den kroonprins van *Zweden* gelukkig vereenigd) met dat van den keizerlijken gebieder van *Brazilië*. Onder geleide van den graaf MEJEAN volgde prins AUGUST zijne geliefde zuster naar *Rio-Janeiro* en vond dáár niet alleen eenen geheel nieuwen oefenkring, ter uitbreiding zijner wetenschappelijke kennis voor hem geopend, maar won er ook door zijne beschaving en zijne beminnenwaardige inborst de toegenegenheid en achting van zijnen keizerlijken zwager, die bestemd was om eerlang eene der moeijelijkste, en roemvolste rollen op het staatkundig schouwtooneel van *Europa* te vervullen. Daar ontmoette hij ook de toen nog pas tienjarige vorstin, door de Voorzienigheid hem tot gemalin bestemd. Na een oponthoud van vijf maanden, keerde hij van *Brazilië* naar zijne betrekkingen weder, en naauwelijks een jaar daarna voerde hetzelfde schip, waarmede hij huiswaarts gestevend was, don PEDRO, zijne gemalin en dochter naar *Europa*, waar het hem, na eenen langdurigen worstelstrijd, gelukte, het erfdeel zijner vaderen, den Portugeschen troon, zijner eenige dochter donna MARIA te verzekeren. Onze geachte lezers herinneren zich nog hoe don PEDRO naar Oporto vertrok en vrouw en dochter te *Parijs* achterliet, en dat hij eerst, na zijnen zegerijken intogt te *Lissabon*, het geluk had, beide daar eerst weder te zien. Prins AUGUST was, eer zij van *Parijs* derwaarts togen, in *Italië*; hij ijlde naar Frankrijks hoofdstad, om zijner zuster en hare stiefdochter vaarwel te zeggen, toen nog weinig vermoedende, dat hij, na korten tijd, zich zelven naar *Portugal* zou inschepen, om de gemaal dier beminnelijke stiefdochter te worden. Maar de beslissing tot deze verbindtenis had reeds lang in den boezem der keizerlijke familie haar beslag verkregen. Don PEDRO verlangde geenen anderen echtgenoot voor zijne beminde dochter dan AUGUST BEAUHARNAIS. Weldra verscheen alzoo een afgezant van den Portugeschen regent, om den verkozen bruidegom den eeredegen ten geschenke aan te bieden, waarmede hij zich nog onlangs te *Brussel* heeft vertoond, en tegelijkertijd de hand zijner dochter aan te bieden. Prins AUGUST achtte zich gelukkig dit aanbod van ganscher harte te kunnen aannemen. Thans den ouderdom van vier en twintig jaren bereikt hebbende is hij reeds op weg, om den wensch van zijnen ontslapen zwager vervulling te doen erlangen en zich met de erfgename eens vaders te gaan verbinden, die zich alle rampen en bekommernis heeft getroost en zegevol is doorworsteld ten behoeve zijner hem allerdierbaarste MARIA. Nog ligt het in het duistere der toekomst verborgen, welke gunstige gevolgen deze gewenschte echtvereeniging voor *Portugal* zal opleveren, maar zoo veel is ten minste te gemoet te zien,

dat, voor zoo ver een edel karakter, eene doeltreffende opvoeding, een vlekkeloos levensgedrag en het voorbeeld van een braven vader op het verstandig beheer van een' regerenden vorst eenen aanmerkelijk gunstigen invloed kunnen uitoefenen: hertog AUGUST VAN LEUCHTENBERG onder de meest geschikte en waardigste echtgenooten voor *Portugals* troonbezitster mag gerekend worden!

*** Op aanstaanden Dingsdag zal bij *C. A. THIEME*, te *Arnhem*, van de pers komen, en in de voornaamste Boekwinkels verkrijgbaar gesteld worden:

De derde Druk

VAN DEN

GELDERSCHEN

VOLKS-ALMANAK

voor het Jaar 1835.

DOOR

O. G. Heldring,

Predikant te Hemmen.

Met drie Plaatjes en een Muzijkstukje.

Dit Jaarboekje, bevat, behalve den gewonen Kalender, tevens eenige algemeene regels ten opzigte van de veranderingen des Weders; eene opgave der Markten en Kermissen, en der Middelen van Vervoer in de Provincie *Gelderland*; voorts een MENGELWERK, waarin de volgende stukken voorkomen: Lofrede van SLICHTENHORST op Gelderland; een lied van Gelderland. *Oud-Geldersche Volksfeesten*: de Meiboom; het Paaschvuur; het Kinderfeest te Terborg. *Geldersche Oudheden*: de Meurssen toren onder Didam; de steenen Doopvont te Almen. *Geldersche Legenden*: BEATRIX; het verzonken Slot. *Geldersche Geschiedenissen*: WILLEM VAN GELRE; ENGELBERT VAN NASSAU; GERLACH VAN DER CAPELLEN; MAARTEN SCHENK; LAURENS GEPKES. *Geldersche Taal*: SLICHTENHORST over de Geldersche taal; Hoe Baos VINK van Meister MAORTEN BAORDMAN fluiten leerde; *en Vertellingsken. (Lijmersche tongval)*. Anecdote; 'Et Schaassen-riejen; *en praotpartieken tussen* HARMEN *en* BARTELD. *(Zutphensche tongval.) Geldersche Poëzij*: Aan mijn geboorteplekje; Goeden nacht aan mijnen Vader; Zomer-Avondliedje; Ontschuldiging; De Nederlandsche Vlag; Twee Geldersche Schutters-liederen. *Parabels*: het Vioeltje; de Tweestrijd. *Oude en Nieuwe tijd*: hoe ERASMUS, van *Rotterdam*, het Herbergeleven vond, en hoe het tegenwoordig is. *Geldersche Dichters*: TEN HOET. *Geldersche Hutspot. Geldersche algemeen nuttige Kundigheden.* — De prijs is 75 Centen.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 15 Janu. 1 El 0 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 0 D
Den 16 dito 1 El 6 Palm 0 Duim; gewassen 3 Duim; gevallen 0 D

Heden overleed, tot onze innige droefheid, in den ouderdom van ruim 80 jaren, onze waardige Moeder *GEERTRUIDA SCHEERS*, Weduwe van GERRIT JACOB TAATS.

DODEWAARD,
den 13den Januarij
1835.

C. TAATS.
Uit aller naam.

Op het uitdrukkelijk verlangen der overledene zullen er geene uiterlijke teekenen van rouw gedragen worden.

Na een langdurig lijden, en na voorzien te zijn geweest met de H. Sacramenten van onze Moeder de H. Kerk, behaagde het heden den goeden God, om uit mijne armen weg te nemen mijne geliefde Huisvrouw *ANNA MARIA PENNINGS*, in den ouderdom van ongeveer 68 jaren, waarvan ik er circa 43 in eene genoegelijke Echtverbindtenis met haar heb doorgebragt; met nalaten van mijne 5 Kinderen en Behuwd Kinderen.

ARNHEM,
den 15den Januarij
1835.

J. H. SCHILLINGS,
Gepensionneerd Vrederegter.

Verzoeke van Brieven en Rouwbeklag verschoond te blijven.

In Naam des Konings en het Geregt.

VERKOOPING

Ter Rolle van de Regtbank van Eersten Aanleg, zitting houdende te Arnhem:

Van een ERF en GOED, *Milgen of Milligen* genaamd, gelegen in het Arrondissement van *Arnhem*, in het kanton en de Gemeente *Apeldoorn*, ten wederzijden van den Straatweg op het *Loo*, bestaande in HUIS, vier SCHUREN, twee BERGEN, twee SCHAAPSCHOTTEN en verder GETIMMER bij en aanbehooren, BOUW-, WEIDE, VELD- en HEIDEGRONDEN, BOOMEN en HOUTGEWASSEN, zuidzijde den Straatweg, grenzende noord den Straatweg en overigens de Heide van de Buurtschap *Vossen*, en noordwaarts den Straatweg, grenzende oost de Buurtschap *Oudendorp*, west den Harderwijker Weg, zuid den Straatweg, noord de Gemeente *Gardenen*, alles groot 60 Bunders, 40 Roeden en 59 Ellen, op den Kadastralen legger van de Gemeente *Apeldoorn* bekend onder A 900, 906, 907, 908, 909, 912 tot 918, B 297 tot 304, 311 tot 318, 321 tot 326, 332 tot 334, bewoond en gebruikt door de natemeldene beslagenen.

Dit arrest heeft plaats gevonden bij exploict van den Deurwaarder voor deze Regtbank, residerende te *Twello*, *GRADUS SMITS*, op den 6den December 1834, ten verzoeke van Mevrouw *MARIA ELISABETH WOLFSEN*, Weduwe van den Heer *ISAAK VAN DELDEN*, Rentenierschc, wonende te *Deventer*, zoo voor zich als in qualiteit van Moeder en Voogdesse over haar uit dat huwelijk gesproten kind *ALBERTINA GEERTRUIDA HENRIETTA*, tot Procureur hebbende Mr *VISSCHER BOURICIUS*, te *Arnhem*, wijk F No. 33 woonachtig, en ten lasten van *DERK HOGEWEIDE* en *ELISABETH VAN LAAR*, Ehelieden, Logementhouders, wonende op dat perceel, van welk Proces-Verbaal copijen zijn gelaten aan den Heer Burgemeester van *Apeldoorn* en Griffier van het Vredegeregt van het Kanton *Apeldoorn*, ten zelfden dage bij het viseeren deze, en hetwelk, en op den 9den December 1834 te zijn geregistreerd, op den 29sten daaraan ten Kantore van Hypotheken te *Arnhem*, Vol 3, No. 55, en op den 6den Januarij 1835 ter Griffie der genoemde Regtbank is overgeschreven.

De eerste lezing der Memorie van Lasten is ter civiele rolle van gezegde Regtbank bepaald op den 25sten Februarij 1835.

Hetgeen certificeert
VISSCHER BOURICIUS,
Procureur.

---

§ † § Op Maandag den 12den dezer, des middags ten 12 ure, aan de Stads-manege te *Arnhem*, verkooping van eenen aanzienlijken AFBRAAK, bestaande in Hout, *Balken, Planken en Brandhout*; zijnde daarvan inmiddels ook UIT DE HAND TE KOOP, en te bevragen bij *A. BOHMAN*, in het Singel.

---

† § † De Behanger *J. MERTS*, in de Bakkerstraat te *Arnhem*, maakt bij dezen aan het geëerde publiek bekend, dat hij een geheel Assortiment van de Nieuwste BEHANGSELPAPIEREN uit *Zwitserland* heeft bekomen, hetwelk hij voor de civielste prijzen kan verkoopen. Verzoekt een ieders gunst en recommandatie.

SOUSCRIPTION.

Politique de l'Europe

Au 19me Siècle

PAR L'AUTEUR DES MÉMOIRES DE POLITIQUE.

l'Auteur du susdit ouvrage se flatte, que les Lettres de Berlin & les Melanges politiques, qu'il a succesivement publiés, et qui ont obtenu l'acceuil le plus bienveillant, des hommes eclairés de tous les pays, avec lesquels il s'est trouvé si longtems en harmonie de pensée, voudront aussi honorer de leur approbation l'ouvrage qu'il va publier.

L'Ouvrage entier se composera de trois forts volumes in 8o Le premier paraîtra à la fin de ce mois, embrassera tout ce qui est rélatif à la Politique générale de l'Europe.

Le second, qui paraîtra trois mois après, fera connaître la situation de chaque état en particulier & les rapports d'état à état.

Enfin le dernier volume, qui paraîtra le 30 Juillet, se composera de considérations politiques, d'articles sur les personages politiques de notre temps & de variétés sur les travers des Gouvernemens.

Le prix des trois volumes est, livrés ici, f 10.50.

On souscrit chez J. FRANK, Libraire, Lange Beestenmarkt à La Haye, auquel on prie d'adresser les souscriptions par lettres affranchies.

*** De Boekhandelaar *J. F. SCHLEIJER*, te *Amsterdam*, geeft heden uit, en heeft alom *gratis* verkrijgbaar gesteld:

Berigt van eene Inteekening op eene uitgave van: *Het Leven en de Bedrijven van den schranderen Ridder* DON QUIXOTE VAN LA MANCHA; door M. DE CERVANTES SAAVEDRA. Op nieuw uit het Spaansch vertaald. Met aanteekeningen en opholderingen, uit te geven in vier Deelen.

Van dit door geheel *Europa* zoo beroemd werk, waarvan in vele talen prachtuitgaven bestaan, bezit ons Vaderland tot hiertoe geene volledige, getrouwe, en voor onzen tijd geschikte vertaling; in hetwelk thans hierdoor voorzien wordt. De Inteekening staat open bij den Uitgever, en bij alle Boekhandelaren in het Koningrijk, tot den 1sten April

---

BERIGT AAN GENEES- EN HEELKUNDIGEN.

Het Prospectus van de *goedkoope* uitgave van het

MAGAZIJN DER ONTLEEDKUNDE,

met fraaije PLATEN,

benevens eene proeve van het werk zelf, is thans in alle Boekwinkels voorhanden.

NB. *De 300 eerste Inteekenaren genieten extra voordeel.*

Van het

ALGEMEEN CHRISTELIJK ZONDAGS-BLAD

zijn dezer dagen, *de Vier* eerste Bladen aan de Inteekenaren afgeleverd.

Het heerlijke doel dat daarmede beoogd wordt, maakt het wenschelijk, en de geringe prijs, waarop het gesteld is, (slechts 5 Cents in de week) maakt het mogelijk, dat dit Blad in aller christenen huisgezinnen voorhanden zij. Daarom blijft de inteekening nog opengesteld in alle Boekwinkels.

Te ARHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.